

Νίκος Καββαδίας

ΕΝΑΣ ΝΕΓΡΟΣ ΘΕΡΜΑΣΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΖΙΜΠΟΥΤΙ

Ο Γουίλλη, ο μαύρος θερμαστής από το Τζιμπουτί,
όταν από τη βάρδια του τη βραδινή σχολούσε,
στην καμαρά μου ερχότανε, γελώντας, να με βρει,
κι ώρες πολλές για πράγματα περίεργα μου μιλούσε.

Μου 'λεγε πως καπνίζουνε στο Αλγέρι το χασίς
και στο Αντεν πως, χορεύοντας, πίνουν την άσπρη σκόνη
κι έπειτα πως φωνάζουνε και πως μονολογούν
όταν η ζάλη μ' όνειρα περίεργα τους κυκλώνει.

Μου 'λέγ' ακόμα ότ' είδ' αυτός, μια νύχτα που 'χε πει,
πως πάνω σ' άτι εκάλπαζε, στην πλάτη της θαλάσσης,
και πίσωθέ του ετρέχανε γοργόνες με φτερά.
- Σαν πάμε στο Άντεν, μου 'λεγε, και συ θα δοκιμάσεις.

Εγώ γλυκά του χάριζα και λάμες ξουραφιών
και του 'λεγα πως το χασίς τον άνθρωπο σκοτώνει,
και τότε αυτός συνήθιζε, γελώντας τρανταχτά,
με το 'να χέρι του ψηλά πολύ να με σηκώνει.

Μεσ το τεράστιο σώμα του είχε μι' αθώα καρδιά.
Κάποια νυχτιά, μέσα στο μπαρ Ρετζίνα - στη Μαρσίλια,